

MØTEBOK**FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK**

Møte 26 OKT 2005

ASR/JUR

IAA 41

Internnr. 62/2005

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

HØRINGSUTTALELSE – FORSLAG TIL ENDRINGER I JORDLOVA

Landbruks- og matdepartementet har ved brev av 30. juni 2005 sendt på høring forslag til diverse endringer i jordloven.

Fylkesmannen har lagt hovedvekt på spørsmålet som gjelder endringene i § 12 i sin saksforberedelse.

For behandling av saken i fylkeslandbruksstyret vedlegges følgende dokumenter:

1. Kopi av brev av 30.6.05 fra Landbruks- og matdepartementet.
2. Kopi av Landbruks- og matdepartementets høringsnotat "Endringer i jordlova m.v." datert 29.06.05

Gjeldende rett

§ 12, 1. ledd i jordloven av 12. mai 1995 har følgende ordlyd:

"Eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk kan ikkje delast utan samtykke frå departementet. Med eigedom meiner ein og rettar som ligg til eigedom og partar i sameige. Forbodet mot deling gjeld og forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigedom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren)."

I Landbruksdepartementets rundskriv M-4/2003 heter det:

"Delingsforbudet er et viktig virkemiddel. Det bidrar til en tjenelig bruksstruktur. Formålet med delingsforbudet er å sikre og samle ressursene på bruket for nåværende og framtidige eiere.

.....
Vilkårene for å samtykke til deling er at enten samfunnsinteresser av stor vekt taler for det eller at deling er forsvarlig ut fra hensynet til den avkastning eiendommen kan gi. Vilkårene fra fradeling innebærer en garanti for at landbrukseiendommer ikke mister eller får redusert sitt ressursgrunnlag på en uheldig måte. Jordlovens formålsbestemmelse innebærer imidlertid at også delingsbestemmelsen må praktiseres i lys av samfunnsutviklingen i området eiendommen ligger. Formålet med delingsforbudet er ikke ment å skulle hindre alle fradelinger. Forbudet er ikke til hinder for å tillate fradelinger som er forsvarlig ut fra for eksempel hensynet til arbeid, bosetting eller driftsmessige gode løsninger."

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

Hovedtrekkene i Landbruks- og matdepartementets forslag til endringer

I høringsnotatet "Endringer i jordlova m.v." av 29.06.05 foreslår Landbruks- og matdepartementet bl.a. følgende:

- at det generelle forbudet mot deling av landbrukseiendommer blir opphevet
- at det fastsettes regler om å søke delingsamtykke når det er behov for offentlig kontroll med delingen
- at det må søkes om samtykke til deling eller fradeling av dyrka jord med mindre det er gitt samtykke til omdisponering etter jordloven § 9 eller at fradelingen gjelder dyrka jord som skal selges som tilleggsjord til bruk i aktiv drift

Landbruks- og matdepartementet vurderer også:

- om det bør gjøres unntak fra delingsfriheten dersom fradelingen gjelder bygninger som ligger i eller nær tunet på eiendommen
- om kommunene skal gis anledning til å fastsette lokal forskrift om utvidet plikt til å søke samtykke ut fra lokale prioriteringer eller om det bør innarbeides endringer i plan- og bygningsloven slik at kommunene kan fastsette bestemmelser i arealplanen.

Forslaget om å oppheve delingsforbudet i § 12 (høringsnotatets pkt. 3.1 s. 17)

Mens § 12 i jordloven av 1995 videreførte delingsforbudet i jordloven av 1955, foreslår Landbruks- og matdepartementet nå å oppheve delingsforbudet. Det vil ifølge forslaget bare bli nødvendig å søke delingsamtykke i de tilfelle det er behov for offentlig kontroll med delingen, som for eksempel ved fradeling av dyrka jord.

Som begrunnelse for sitt forslag anfører Landbruks- og matdepartementet bl.a. følgende:

- eieren av landbrukseiendommen bør selv ha frihet til å ta stilling til hva som skal være den mest tjenelige framtidige bruken av eiendommen
- hensynet til etablering av alternativ næringsutvikling
- legge til rette for en utvikling mot større eiendommer som grunnlag for økt og mer effektiv landbruks- og tjenesteproduksjon
- forenkling av regelverket slik at både eierne og offentlige myndigheter får frigjort ressurser
- ta vare på dyrka jord og ta hensyn til kulturlandskapet
- oppheving av delingsforbudet kan legge til rette for endringer i eier- og bruksforholdene som i større grad enn i dag vil være i samsvar med gjeldende landbrukspolitik

Landbruks- og matdepartementets forslag til oppheving av delingsforbudet i jordloven § 12 innebærer at det ikke vil være nødvendig å søke om samtykke dersom grunneieren ønsker å fradele skog og utmark eller foreta delinger i utmarka. Til dette anfører departementet på side 17 i høringsnotatet:

"Departementet trur at skog og utmark i dei fleste høve vil verta selt som tilleggsareal fordi dette vil vera den mest aktuelle og lønnsame løysinga."

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

Fylkesmannens vurdering

Departementets forslag om å oppheve det generelle forbudet mot deling av landbrukseiendommer innebærer at det bare blir nødvendig med delingssamtykke når det gjelder fradeling av dyrket mark og evt. bygninger som ligger i tilknytning til tunet, mens fradelinger i skog og utmark som nevnt kan skje uten at det kreves samtykke fra det offentlige.

Landbruksressursene består av både dyrket mark, skog og utmarksarealer. På mange eiendommer er skog og utmark en viktig del av ressursgrunnlaget. I Hedmark er skog- og utmarksarealene i mange tilfelle av større betydning for det totale ressursgrunnlaget på eiendommen enn dyrket mark. I en del områder er det også mange rene skog- og utmarkseiendommer uten dyrket mark. Fylkesmannen mener det er kunstig å se på skog og utmark på en annen måte enn dyrket mark og at det er naturlig å se alle arealressursene på eiendommen i sammenheng.

Departementet mener at eieren av landbrukseiendommen selv bør ha frihet til å vurdere hvordan ressursgrunnlaget på eiendommen bør utnyttes til beste for han selv og samfunnet. Departementet mener også at eieren vil være den nærmeste til å vurdere omfanget av og risikoen for drifts- og miljømessige ulemper ved fradeling. Fylkesmannen er i tvil om samfunnets interesser på lang sikt vil bli godt nok ivaretatt hvis myndighetenes rolle svekkes.

Fylkesmannen mener at dagens jordlov ikke er til hinder for salg av tilleggsjord og utvikling av større bruk. Formålet med delingsforbudet i loven er å hindre oppdeling av landbrukseiendommer. Deling vil derimot føre til en svekkelse av ressursgrunnlaget og står i motsetning til ønsket om å skape ressurssterke bruk. Slik gjeldende lov blir praktisert er den heller ikke til hinder verken for fradeling av store boligtomter i landbruksdistrikter for på den måte å styrke bosettingen eller for næringsutvikling og etablering av tilleggsvirksomhet på landbrukseiendommer. Det eksisterer allerede et stort antall småbruk som er egnet som bosted for de som henter inntektene fra annen virksomhet enn tradisjonelt landbruk, men som ønsker å bo på en slik eiendom. Etter fylkesmannens vurdering er det en rekke andre forhold som fører til utfordringer med å opprettholde bosetting i distriktene.

Praktiseringen av delingsbestemmelsen i jordloven er nå lagt til kommunene. Kommunene har og skal ha stor handlefrihet innenfor rammene av den nasjonale landbrukspolitikken. Fylkesmannen kan ikke slutte seg til vurderingen fra Landbruks- og matdepartementet om at det er nødvendig å endre jordlovens delingsbestemmelse slik at den blir i samsvar med gjeldende landbrukspolitikk. Slik fylkesmannen ser det, er det ikke loven som skal avspeile den til enhver tid gjeldende politikken. Det er derimot praktiseringen som skal avspeile politikken. Retningslinjer om praktiseringen kan gis på ulike måter, for eksempel i rundskriv.

Fylkesmannen er i tvil om skog og utmark hovedsakelig vil bli solgt som tilleggsareal til nabobruk i drift hvis delingsforbudet for skog og utmark tas bort. Slik fylkesmannen ser det er det vel så sannsynlig at skog og utmark blir delt i mindre enheter som selges/overføres til personer uten tilknytning til landbruket. Fylkesmannen har erfaring med at det ofte søkes om oppdeling av landbrukseiendom i forbindelse med generasjonsskifte. Ut fra erfaring antar en at en del sameier vil bli løst opp ved fysisk deling av utmarka mellom sameiepartene. Endringen vil kunne medføre et mindre aktivt skogbruk fordi en får mange små enheter som ikke drives profesjonelt hvis skogen ikke har noen betydning som inntektskilde.

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

Det er et nasjonalt mål om økt grunneierstyrt, langsiktig forvaltning av utmarka. Med bakgrunn i satsing på Landbruk Pluss er det forventning om en større avkastning av utmarksressursene. I Hedmark er det et stort potensial for økt utnyttelse av utmarka med tanke på salg av jakt og fiske. Samtidig er det utfordringer når det gjelder eier- og bruksstrukturen. Eiendommene er i mange områder relativt små og mye av utmarksressursene forvaltes i små enheter. Av hensyn til rasjonell drift og næringsutvikling i skog og utmark er det ofte nødvendig med samarbeid mellom mange grunneiere. Samarbeid og organisering er enklere å få til ved klare eierforhold, lokalt eierskap og med større sammenhengende eiendommer. En ytterligere oppdeling av skog og utmark vil gjøre det enda vanskeligere å utnytte disse ressursene i næringsøyemed.

Fradeling av boligtomter, fritidseiendommer og hyttetomter kan medføre uheldig infiltrasjon i landbruksområder og skape driftsmessige ulemper for skogbruk, beitebruk, seterdrift, jakt og annen landbruksdrift i utmark. Hvis høringsforslaget vedtas blir det viktig at kommunen bruker kommuneplanens arealdel mer aktivt i forhold til å ivareta landbruksinteressene.

Konklusjon: Forslaget om å oppheve delingsforbudet i jordloven vil – slik fylkesmannen ser det – kunne åpne for salg av bygninger og arealer uten hensyn til en langsiktig ressursforvaltning. Det er vesentlig at landets arealressurser ses i sammenheng og forvaltes på en helhetlig og planmessig måte av hensyn til kulturlandskap, jordvern og kommende generasjoner. Fylkesmannen kan ikke slutte seg til forslaget om å oppheve delingsforbudet i § 12 i jordloven av 12.05.95.

Forslaget om unntak fra delingsfriheten – plikt til å søke deling (høringsnotatets pkt. 3.2. s. 18)

Dyrka jord og landbrukets kulturlandskap (høringsnotatets pkt. 3.2.1 s. 18)

Landbruks- og matdepartementet foreslår at eieren må søke delingssamtykke ved fradeling av dyrka jord med mindre det er gitt samtykke til omdisponering etter jordloven § 9 eller der fradelingen gjelder jord som skal selges som tilleggsjord til et annet bruk i drift.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen kan – som nevnt ovenfor – ikke se at dagens jordlov er til hinder for fradeling av areal som skal selges som tilleggsareal. Erfaringene i Hedmark er at de aller fleste av disse sakene går igjennom. For å hindre delvise rasjonaliseringer og opprettelse av uhenksomme resteiendommer er det også viktig å ha en viss styring med fradeling av arealer som skal selges til rasjonaliseringsformål.

Jordlovsmyndighetene har i sin veiledningsvirksomhet knyttet til § 12 oppfordret til rasjonaliseringstiltak. Dette har spesielt vært rettet mot eiere av eiendommer som ikke lenger er i selvstendig drift. Praksis i Hedmark har vært at eier har fått beholde tunet på inntil 5 daa tomt, på vilkår av at restarealene selges til rasjonaliseringsformål. Dette vilkåret kan følges opp og i ytterste konsekvens medføre at eieren blir ilagt tvangsgebyr etter jordloven § 20. Dersom det ikke blir nødvendig å søke samtykke til fradeling for salg av tilleggsareal, stiller fylkesmannen seg spørrende til hvordan kommunene skal kunne følge opp og reagere dersom arealene ikke blir solgt videre.

Fylkesmannen har ingen vesentlige merknader til forslaget om at areal som er omdisponert etter § 9 i jordloven kan fradeles uten delingssamtykke etter jordloven, da hensynet til jordvernet i slike

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

tilfelle allerede er vurdert. Med unntak av kårboliger som ligger i/nær tunet vil forslaget imidlertid medføre at kårboliger kan fradeles uten at det er nødvendig å søke om deling.

Fylkesmannen har ikke merknader til at fylkeslandbruksstyret skal være klageinstans for kommunale vedtak etter § 12 2. og 5. ledd.

Konklusjon: Fylkesmannen er enig i forslaget om at areal som er omdisponert etter § 9 i jordloven kan fradeles uten ytterligere jordlovbehandling. Fylkesmannen kan derimot ikke slutte seg til forslaget om at fradeling av areal som skal selges som tilleggsareal, kan fradeles uten delingssamtykke. Dersom det kan etableres en kontrollmulighet når det gjelder videresalg av restarealet som tilleggsjord, kan en akseptere fradeling av tun med inntil 5 daa tomt uten forutgående jordlovsbehandling.

Fradeling av bygninger i tun (høringsnotatets pkt. 3.2.2 s. 20)

Landbruks- og matdepartementet vurderer om det bør gjøres unntak fra delingsfriheten dersom fradelingen gjelder bygninger som ligger i eller nær tunet på eiendommen.

Departementets forslag til nytt 5. ledd i jordloven § 12 har følgende ordlyd:

”Bygninger som ligg i eller nær tunområde kan ikkje frådelast eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller hagebruk utan kommunens samtykke. Frådeling av bygningar som ligg i eller nær tunområdet kan tillatast når frådelinga ikkje vil føre til skade på kulturlandskapet, til konkret pårekmnelege driftsmessige ulemper av vesentleg betydning, eller dersom samfunnsinteresser av stor vekt taler for deling.”

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om at det bør være et delingsforbud når det gjelder bygninger i eller i nærheten av tunet. For å kunne ivareta hensynet til kulturlandskapet og landbruksdrift i seterområdene bør det også være et krav om samtykke for å dele fra seterbebyggelse. Det er viktig å ta vare på både gamle seterbygninger og seterlandskapet. Departementet viser til at fradelinger av bygninger i eller nær tunet øker risikoen for at etablerte tun/bygningsområder blir vesentlig endret, noe som kan være uheldig av hensyn til kulturlandskapet. Fylkesmannen mener at de samme hensyn gjør seg gjeldende ved fradeling av bygninger på setre/i setertun. Fradeling av seterhus til fritidsbebyggelse vil i tillegg kunne medføre en uheldig påvirkning av setermiljøer. Fylkesmannen mener også at de drifts- og miljømessige ulempene kan bli betydelige ved fradelinger av seterbebyggelse til fritidsformål i områder med mye beitende husdyr.

Setrene kan gjennom tradisjonell utnyttelse eller ved utvikling av ulike reiselivstilbud være en betydelig ressurs på mange eiendommer. Seterdrift og næringsutvikling i tilknytning til setrene og seterområdene er et nasjonalt satsingsområde, som det også har blitt satt betydelig fokus på i Hedmark. Hvis delingsbestemmelsen endres slik at setre kan fradeles landbrukseiendommer uten jordlovsbehandling, vil ikke setra lenger utgjøre noen ressurs som kan styrke sysselsettinga og øke verdiskapinga på landbrukseiendommer i drift.

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

Når det gjelder spørsmålet om det bør settes en bestemt metergrense ved fradeling av bygninger i tilknytning til tunet, er fylkesmannen i tvil om en slik regel vil være hensiktsmessig, da en slik grensedragnings vil være vanskelig å håndheve i praksis.

Fylkesmannen kan ikke se at det er hensiktsmessig å knytte delingsforbudet for bygninger i eller nær tunområdet til eiendommer som er konsesjonspliktige etter konsesjonsloven § 4 nr. 4. Hvis konsesjonsfrie eiendommer som ligger i et aktivt landbruksområde kan oppsplittes fritt, kan de drifts- og miljømessige ulemper for landbruksdriften i området øke ytterligere. Fylkesmannen mener derfor at delingsforbudet for bygninger i eller nær tunområdet bør gjelde for alle landbrukseiendommer uansett areal.

Konklusjon: Fylkesmannen mener at det fortsatt bør være et delingsforbud for bygninger i eller nær tunet og for seterbebyggelse. Forbudet bør gjelde alle landbrukseiendommer uansett areal.

Forholdet til plan- og bygningsloven (høringsnotatets pkt. 3.2.3 s. 21) Unntak fra delingsfriheten – søknadsplikt fastsatt i lokal forskrift (høringsnotatets pkt. 3.2.4 s. 22)

Plan- og bygningsloven er den sentrale loven for styring av arealbruk og byggesaksbehandling. Departementet er av den oppfatning at en oppheving av delingsforbudet vil ha liten innvirkning på håndheving av planer etter plan- og bygningsloven.

Departementet ber høringsinstansene om å vurdere om forslaget til oppheving av delingsforbudet i jordloven bør føre til en endring av plan- og bygningsloven.

Fylkesmannens vurdering

De aller fleste landbruksarealer er lagt ut som LNF-områder i kommuneplanens arealdel. Dette innebærer at jordlovens §§ 9 og 12 fortsatt gjelder med unntak av "landbruks-, natur og friluftsområde der grunnutnyttinga er i samsvar med føresegner om spreidd utbygging som krev at det ligg føre utbyggingsplan før deling og utbygging kan skje", jf. jordloven § 2.

Deling som innebærer en arealbruk som er i strid med vedtatte planer, vil måtte vurderes i forhold til plan- og bygningslovens regelverk. Omdisponeringsbestemmelsene i jordloven vil kunne fange opp tilfeller av uheldig arealbruk som går på bekostning av viktige landbruksinteresser. De sakene som ikke fanges opp i dette systemet er fradelinger som ikke fører til endret arealbruk. Videre vil vurderinger knyttet til den enkelte eiendom falle bort. Gjennom plan er arealbruken det avgjørende og ikke hvem som eier/ driver arealet.

Der det i kommuneplanens arealdel er åpnet for spredt utbygging er landbruksinteressene i noen grad hensyntatt gjennom bestemmelsene til planen. Med gode planbestemmelser vil behandling av søknad om deling etter plan- og bygningsloven kunne ivareta mange av de hensyn som jordloven i dag ivaretar.

Fylkesmannen mener det er riktig og viktig å bidra til forenkling av regelverk. Fylkesmannen mener imidlertid at en oppheving av det generelle delingsforbudet i jordloven, samtidig som det åpnes for innføring av kommunal forskrift med delingsforbud ikke bidrar til forenkling. Fylkesmannen foreslår derfor at det generelle delingsforbudet i jordloven beholdes, men at

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

kommunene gjennom bestemmelser til kommuneplanens arealdel kan vedta at jordlovens §§ 9 og 12 ikke skal gjelde for nærmere avgrensede LNF- områder. Fylkesmannen tror det vil oppfattes som betydelig mer positivt at kommunen gjør unntak fra delingsforbudet i enkelte områder, enn at kommunen innfører lokal forskrift med strengere regler enn hva tilfellet er i andre kommuner.

I forhold til å åpne for og sette bestemmelser også i arealdelen til kommuneplanen, er faren at man bidrar til å undergrave arealformålet som er LNF, og slik sett legger opp til en svekkelse av landbruksinteressene. Samtidig som landbruksinteressene, uavhengig av jordloven, er tjent med at det innenfor områder for spredt bebyggelse er klare bestemmelser.

Konklusjon: Fylkesmannen slutter seg ikke til forslaget om at det bør åpnes for at kommunene gis mulighet for å innføre lokal forskrift med utvidet plikt til å søke samtykke til deling. I stedet kan kommunene gjennom bestemmelser til kommuneplanens arealdel gis mulighet til å gjøre unntak fra delingsforbudet gjennom å vedta at jordlovens §§ 9 og 12 ikke skal gjelde for nærmere avgrensede LNF- områder.

Fylkesmannen ser det som lite hensiktsmessig at plan- og bygningsloven, som er en overordnet lov, skal ivareta de hensyn som jordlovens § 12 er satt til å ivareta. Man er opptatt av at plan- og bygningslovens som styringsverktøy videreutvikles, for på best mulig måte å kunne ivareta landbruksinteressene i en kommune i samspill med bestemmelsene i jordloven.

Unntak fra og begrensninger iplikten til å søke deling (høringsnotatets pkt. 3.2.5 s. 24)

Departementet foreslår å sløyfe begrepet "ei driftseining" i dagens § 12, 4. ledd. Forslaget innebærer at det er tilstrekkelig at dyrket jord (de ulike gards- og bruksnumrene med dyrket mark) er på samme eierhånd for at det skal regnes som en eiendom, mens kravet i gjeldende lov om at de ulike delene av eiendommen utgjør en driftsenhet faller bort.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er enig i at dette forsåvidt kan innebære en forenkling, og vel er en nødvendig følge av departementets vidtgående forslag om å oppheve delingsforbudet. De skjønnsmessige vurderingene av hva som må regnes som en driftsenhet faller bort. På den annen side vil forslaget innebære at jordbruksarealer som ligger langt fra hverandre regnes som en eiendom, selv om det ikke ligger til rette for å drive arealene sammen. Ved vurderingen av endringen bør det på dette punktet tas i betraktning at forståelsen av begrepet "driftsenhet" er innarbeidet i praksis.

Konklusjon: Fylkesmannen støtter, med de reservasjoner som er uttalt ovenfor, forslaget om å ta ut kravet om "ei driftseining" i jordloven § 12, 4. ledd.

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964

Møtedato 20.-21.10.2005

Internnr. 62/2005

Kontroll med at det ikke blir gjennomført ulovlig deling (høringsnotatets pkt. 3.3 s. 24)

Departementet foreslår at tinglysningskontrollen ved fradeling blir opphevet og at kontroll av om det er nødvendig med delingssamtykke etter jordloven skal gjennomføres i forbindelse med kommunens behandling av sak om deling og oppmåling etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven og ny lov om eiendomsregistrering.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om at tinglysningskontrollen ved fradeling blir opphevet, og at kontrollen overlates til kommunene i forbindelse med delingssøknader etter jordloven og plan- og bygningsloven. Det kontrollopplegget som departementet skisserer vil ikke fange opp tilfelle der en har parseller med egne gards-/bruksnumre (som alt er fradelt etter delingsloven). Mange eiendommer består av flere gards- og bruksnumre og det kan derfor bli en del saker der det skjer deling uten jordlovsbehandling. Av hensyn til det antatte omfanget mener fylkesmannen at det må etableres en kontrollordning som fanger opp slike tilfelle.

Konklusjon: Fylkesmannen slutter seg til forslaget om at tinglysningskontrollen ved fradeling blir opphevet og overlatt til kommunene.

5 Særlige ord og uttrykk i lovforslaget (høringsnotatets pkt. 5 s. 26)

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er enig i at begrepet "hagebruk" tas inn i ny delingsbestemmelse.

Når det gjelder bruksretter bør plikten til å søke deling beholdes slik den er etter gjeldende § 12. Hensynet til en effektiv og rasjonell utnyttelse av landbrukseiendommer tilsier at kontrollen med stiftelse/fradeling av bruksretter beholdes.

Konklusjon: Fylkesmannen slutter seg til forslaget om å ta inn begrepet "hagebruk" i delingsbestemmelsen. Fylkesmannen går mot at rettigheter skal kunne fradeles uten tillatelse.

Del II

Statlig frivillig kjøp (høringsnotatets pkt. 2.1 s. 30)

Ekspropriasjon (høringsnotatets pkt. 2.2 og 2.3)

Avløsning av bruksretter (høringsnotatets pkt. 2.4)

Fylkesmannen slutter seg til forslaget fra Landbruks- og matdepartementet når det gjelder avvikling av ordningen med frivillig statlig kjøp finansiert gjennom Jordfondet, jordloven § 6.

Fylkesmannen slutter seg til departementets forslag om å oppheve ekspropriasjonshjemlene i jordloven §§ 13 og 8, 5. ledd samt § 16 om avløsning av bruksretter.

MØTEBOK

FOR FYLKESLANDBRUKSSTYRET I HEDMARK

Saksnr. 2005/4964 Møtedato 20.-21.10.2005 Internnr. 62/2005

Del III (høringsnotatet s 37)

Fylkesmannen slutter seg også til departementets forslag til endring i jordloven § 18.

UTTALELSE:

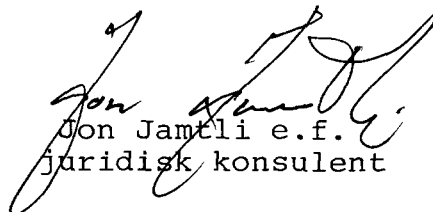
Fylkeslandbruksstyret i Hedmark viser til merknadene ovenfor og slutter seg til disse.

HEDMARK FYLKESLANDBRUKSSTYRE

Går til: Landbruks- og matdepartementet, Postboks 8007, Dep., 0030 Oslo

Kopi til: Statens landbruksforvaltning, Postboks 8140, Dep., 0033 Oslo

Rett utskrift av møteboka:
Hedmark fylkeslandbruksstyre, Hamar, den 25.10.2005.

Jon Jamtli e.f.
juridisk konsulent